

สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช

สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช

งูเขียวพระอินทร์ งูเขียวดอกหมาก
Chrysopelea ornata ornatissima Werner, 1925
Cambodian ornate gliding snake

งูเขียวพระอินทร์ งูเขียวดอกหมาก – *Chrysopelea ornata ornatissima* Werner, 1925

ลักษณะ งูขนาดตัวเล็ก (จากปลายปากถึงรูก้น 1,068 มิลลิเมตร และหางยาว 330 มิลลิเมตร) หัวค่อนข้างแบนและยาว ส่วนปลายของหัวมน ส่วนของหัวกว้างกว่าลำคอ ตาใหญ่ ลำตัวยาวและแบนข้างเล็กน้อย หางยาวและส่วนปลายของหางเรียว ผิวหนังลำตัวมีเกล็ดปกคลุม เกล็ดบนหัวเป็นแผ่นกว้าง เกล็ดบนหลังและทางด้านบนของหางมีพื้นผิวเรียบ เกล็ดด้านท้องขยายกว้าง ขอบด้านนอกของแผ่นเกล็ดมีสันและมีรอยหยัก เกล็ดใต้หางเป็นแถวคู่ แผ่นเกล็ดมีสันและมีรอยหยักลักษณะเดียวกับเกล็ดท้อง เกล็ดรอบลำตัวในตำแหน่งกึ่งกลางตัวจำนวน 17 เกล็ด เกล็ดท้องจำนวน 222 เกล็ด และเกล็ดใต้หางจำนวน 140 เกล็ด

ลำตัวมีด้านบนของหลังเป็นพื้นสีเขียว บนหัวมีแถบสีดำกับแถบสีเหลืองพาดขวาง แถบสีดำกว้างกว่าแถบสีเหลืองและมีจุดสีเหลืองกระจาย ด้านข้างของหัวมีแถบสีดำยาวจากส่วนปลายของปากผ่านตาแล้วไปสิ้นสุดที่ด้านข้างของลำคอ เกล็ดบนหลังและทางด้านบนของลำตัวมีขอบสีดำและมีขีดสีดำอยู่ตรงกลางของแผ่นเกล็ด แต่เกล็ดทางด้านล่างของลำตัวและเกล็ดบนหางมีเฉพาะขอบสีดำและกว้าง ไม่มีขีดสีดำอยู่ในแผ่นเกล็ด ขอบปากและใต้คางสีขาวอมเหลือง ด้านท้องและใต้หางสีเขียวอมเหลืองและมีจุดสีดำกระจาย จุดสีดำที่ใต้หางใหญ่กว่าที่ด้านท้อง

การแพร่กระจาย จีน อินเดีย ศรีลังกา เมียนมาร์ ลาว เวียดนาม กัมพูชา มาเลเซีย อินโดนีเซีย หมู่เกาะฟิลิปปินส์ ในประเทศไทยพบทุกภาคของประเทศ ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกกราชพบในป่าเต็งรังและในป่าดิบแล้ง

พื้นที่อาศัย บริเวณที่มีกลุ่มไม้กระจาย

นิสัย ออกหากินเวลากลางวันและบนต้นไม้ แต่บางครั้งลงมาอยู่บนพื้นดิน เลื้อยไปบนต้นไม้ได้ดี และรวดเร็วมาก สามารถเลื้อยข้ามช่องว่างระหว่างกิ่งไม้ที่อยู่ในระดับเดียวกันหรือที่อยู่ในระดับสูงขึ้นไปได้ดี และร่อนจากที่สูงลงสู่ที่ต่ำหรือลงบนพื้นดินได้ โดยทำส่วนของลำตัวให้แข็ง และทำให้พื้นด้านท้องเว้าเข้าไปเพื่อเพิ่มพื้นที่ผิวให้อากาศช่วยพยุงลำตัว นอกจากนี้ยังมีนิสัยที่ใช้หางยึดหรือพันกิ่งของต้นไม้ไว้แล้วปล่อยลำตัวห้อยลงมาจากกิ่งไม้

สถานภาพ ไม่ได้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 และไม่มีสถานภาพเพื่อการอนุรักษ์ตามเกณฑ์ของ Office of Natural Resources and Environmental Policy and Planning (2005) และตามเกณฑ์ของ IUCN (2008) ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกกราชพบได้บ่อยครั้ง